

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
Голова приймальної комісії, академік НААН
_____ А.С. Даниленко
_____ 2017 року

ПРОГРАМА

**ВСТУПНОГО ЕКЗАМЕНУ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ
(АНГЛІЙСЬКА, НІМЕЦЬКА, ФРАНЦУЗЬКА)**

НА ЗДОБУТТЯ НАУКОВОГО СТУПЕНЯ ДОКТОРА ФІЛОСОФІЇ

зі спеціальностей:

051 Економіка; 073 Менеджмент;

101 Екологія; 201 Агронімія;

204 Технології виробництва та переробки продукції тваринництва;

211 Ветеринарна медицина;

212 – Ветеринарна гігієна, санітарія і експертиза

Програма вступного екзамену з іноземної мови (англійська, німецька, французька) на здобуття ступеня доктора філософії / В.Д. Борщовецька, О.В. Шмирова, О.Д. Будугай, О.А. Боньковський – Біла Церква : БНАУ, 2017. – 27 с.

Укладачі:

В.Д. Борщовецька, кандидат педагогічних наук, доцент

О.В. Шмирова, кандидат педагогічних наук, доцент

О.Д. Будугай, кандидат педагогічних наук, доцент

О.А. Боньковський, старший викладач

Затверджено на засіданні приймальної комісії,
протокол № _____ від _____ 2017 р.

Розглянуто та схвалено на засіданні
кафедри іноземних мов
протокол № 8 від 01 червня 2017 р.

завідувач кафедри, доцент

О.В. Шмирова

Розглянуто та схвалено на засіданні
кафедри романо-германської філології та перекладу
протокол № 10 від 30 травня 2017 р.

в. о. завідувача кафедри, к. іст. н.,

Н.В. Волошкова

ЗМІСТ

1. Загальні положення.....	4
1.1 Характеристика змісту програми	4
1.2 Вимоги до навичок та вмінь в мовленнєвій діяльності.....	4
1.3. Вимоги до володіння мовним матеріалом.....	6
2. Структура екзамену.....	9
3.Зміст вступного екзамену.....	9
4.Форми контролю.....	11
5. Критерії оцінювання результатів вступних випробувань.....	11
6. Зразок лексико-граматичного тесту.....	13
7. Література.....	25

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Вступний екзамен з іноземних мов (англійської, німецької, французької) на здобуття ступеня доктора філософії має на меті визначення рівня підготовки вступників з іноземної мови та подальше спрямування навчання іноземній мові в аспірантурі на підвищення рівня знань аспірантами іноземних мов і навичок активної роботи з міжнародними базами наукової інформації та з огляду на актуальність інтеграції освітньої системи України в європейський та світовий освітній простір. Програма вступного екзамену засвідчує перехід від володіння іноземною мовою на рівні B1+ , B2 до її практичного застосування та використання як засобу отримання та обміну необхідною науковою інформацією.

1.1. ХАРАКТЕРИСТИКА ЗМІСТУ ПРОГРАМИ

Програма відображає конкретні характеристики володіння іноземною мовою рівня B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та встановлює мінімум навчального матеріалу для розвитку передбачених навичок та умінь мовленнєвої діяльності.

Практичне володіння іноземною мовою передбачає наявність високого рівня сформованості функціональної, мовної та мовленнєвої компетентностей.

Функціональна компетентність включає володіння іноземною мовою для академічних цілей, а саме: вміння читати наукові тексти (першоджерела), анотувати та реферувати їх; слухати та конспектувати лекції; готувати та проводити презентації та семінари, брати участь у Міжнародних наукових зібраннях та оформляти необхідні аплікаційні форми для участі в них.

Мовна компетентність передбачає володіння вступником орфографічними, орфоепічними, лексичними, фонетичними, граматичними та стилістичними нормами сучасної іноземної мови.

Мовленнєва компетентність охоплює рецептивні (читання та аудіювання) та продуктивні (говоріння, письмо) вміння.

Для успішного засвоєння освітньо-професійної аспірантської програми з іноземної мови вступники повинні мати базову вищу освіту в обсязі бакалаврської та магістерської програми та здібності до оволодіння знаннями, навичками уміннями в галузі загальноекономічних, сільськогосподарських, ветеринарних та біологічних наук та володіти іноземною мовою не нижче рівня *B1+ Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти*.

Володіння іноземною мовою на рівні *B1+* означає: вміння читати та повністю розуміти іноземні тексти з побутової, країнознавчої, суспільно-політичної та фахової тематики; володіти навичками перекладу вище зазначеної тематики; володіти усним монологічним та діалогічним мовленням у межах побутової, суспільно-політичної та фахової тематики; сприймати іноземне мовлення; реферувати та анотувати суспільно-політичну та загально фахову літературу рідною та іноземною мовами; вміти вести бесіду іноземною мовою та переказувати зміст прочитаного.

1.2. ВИМОГИ ДО НАВИЧОК ТА ВМІНЬ В МОВЛЕННЄВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Складовими мовленнєвої діяльності є рецептивні та продуктивні вміння. До рецептивних умінь належать читання та аудіювання.

Читання

Вступник на навчання за освітньо-навчальною програмою на здобуття ступеня доктора філософії повинен уміти: виконувати різні види робіт з оригінальною літературою з фаху відповідно до завдань, що полягають у розумінні змісту й отриманні різноманітної інформації з оригінального джерела, що прочитано; читати й розуміти тексти загальнонаукового та професійно орієнтованого характеру; працювати з двомовним та одномовним словниками; вибрати з двомовного словника відповідні українські або іншомовні еквіваленти; давати адекватний переклад на основі розпізнавання синтаксичної структури речення; володіти всіма видами читання (вивчаючим, ознайомлювальним, переглядовим і пошуковим); читати без словника із швидкістю 500-550 друкованих знаків за хвилину (обсяг матеріалу для одноразового контролю – 900 друкованих знаків); читати за допомогою галузевого словника із швидкістю не менш, ніж 300

друкованих знаків за хвилину (обсяг матеріалу для одноразового контролю – не менш, ніж 1200-1500 друкованих знаків за одну академічну годину); робити висновки й умовиводи на основі переробки отриманої інформації.

Аудіювання

Вступник повинен розуміти аудіо записи іноземною мовою, зроблені носіями мови; розуміти носіїв мови, навіть якщо вони розмовляють із акцентом чи у швидкому темпі.

До продуктивних умінь належать говоріння та письмо.

Говоріння

Монологічне мовлення. Вступник повинен вміти представляти себе; володіти мовленнєвим етикетом повсякденного й професійного спілкування; володіти всіма видами монологічного мовлення (інформування, пояснення, уточнення тощо); проводити презентації; робити коротке непередбачене повідомлення з тематики, визначеної екзаменатором; виступати на конференціях з доповідями та повідомленнями.

Діалогічне мовлення. Вступник повинен уміти вести бесіду, демонструючи елементи розпитування, пояснення, висловлення власної думки тощо; встановлювати контакти у ситуаціях повсякденного, професійного та наукового спілкування (контакти по телефону, обмін інформацією / дискусія / диспут у ході семінарів, конференцій тощо).

Письмо

Вступник повинен вміти реалізовувати на письмі комунікативні наміри: писати зрозумілі, детальні тексти на низку знайомих тем у межах своєї сфери професійних інтересів, узагальнюючи й оцінюючи інформацію та аргументи з певної кількості джерел; давати чіткі, детальні описи дійсних або уявних подій чи вражень, виділяючи зв'язки між думками у вигляді чіткого зв'язного тексту і дотримуючись прийнятих умовностей відповідного жанру; писати твори з послідовно розгорнутою аргументацією, належним чином підкреслюючи значущі думки; продукувати чітке, змістовне, об'ємне писемне мовлення з належним послідовним плануванням та розбивкою на абзаци; фіксувати потрібну інформацію в ході спілкування/аудіювання.

Лексичний мінімум

Лексичний мінімум має складати не менш ніж 2500 слів і словосполучень, включаючи загальнонаукову і спеціальну лексику, що відповідає широкому профілю навчального закладу. У цей мінімум входить загальнонавчана термінологічна лексика з фаху, а також потенційний словник, який має бути сформований у процесі навчання у вищому навчальному закладі і який складається з: інтернаціональних слів, подібних у галузі виразу і таких, що збігаються у галузі змісту в рідній та англійській мовах; відтворюваних похідних та складних слів, створених із знайомих морфем на основі вивчених словотворчих моделей.

Для роботи з літературою за фахом вступник також повинен знати найбільш вживані фразеологізми, скорочення і позначки, прийняті в цій літературі.

Граматичний мінімум

Для успішного володіння навичками і вміннями іншомовного мовлення граматичний мінімум передбачає наявність наступних умінь: висловити думку в простому розповідному реченні (ствердження і заперечення); ставити загальні і спеціальні питання, використовуючи для цього структури як особових, так і безособових речень, у тому числі з модальними дієсловами *can, may, must*; висловлювати спонукання за допомогою спонукального способу, а також конструкції з дієсловом *let*; використовувати для опису конструкції *There is (There are)*. Ці граматичні структури мають бути відтворені вступником до аспірантури в мовленні на рівні автоматизму.

Для вираження думки в мовленні вступник повинен володіти навичками використання артиклів, утворення форм множини та однини іменників, безприйменникового та прийменникового вираження граматичних зв'язків, використання основи іменника в якості означення, утворення ступенів порівняння прикметників і прислівників, утворення порядкових числівників, форм особових присвійних займенників.

Рівень розвитку навичок аудіювання передбачає володіння також формами пасивного стану в *Present Indefinite*, інфінітивом у функції обставини, простою формою герундія, сполучниковими підрядними реченнями. Передбачається також оволодіння підрядними реченнями додатку, означення, обставин та умов дійсного способу.

Навчальні мовні ситуації, у яких використовується лексичний і граматичний матеріал, групуються відповідно до тематики, що вивчається, і пов'язані з темою «Спеціальність вступника» та проблемами, що висвітлені в текстах для читання.

1.3. ВИМОГИ ДО ВОЛОДІННЯ МОВНИМ МАТЕРІАЛОМ

Читання.

Для розвитку навичок і вмінь читання вступник повинен володіти: на рівні автоматизму вимовою всіх звуків іноземної мови до рівня, що забезпечує можливість для розуміння тексту.

Граматичний мінімум.

ГРАМАТИЧНИЙ МІНІМУМ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ПЕРЕДБАЧАЄ ЗНАННЯ НАСТУПНИХ ТЕМ:

1. Структура речення в англійській мові у порівнянні зі структурою речення в

українській мові. Розповідне, питальне та заперечне речення. Типи питань.

2. Дієслово. Допоміжні, питальні та смислові дієслова.
3. Спосіб (дійсний, умовний, наказовий). Система часів.
4. Активний і пасивний стан. Особливості використання і перекладу пасивного стану. Узгодження часів.
5. Безособові форми дієслова. Дієприкметник, функції та способи перекладу. Інфінітив, функції та способи перекладу. Герундій, функції та способи перекладу.
6. Модальні дієслова та їх еквіваленти.
7. Умовний спосіб.
8. Функції дієслів *to be, to have, to do, will, should, would*. Функції дієслів із закінченням *-ing, -ed*.
9. Іменник. Утворення множини. Присвійний відмінок.
10. Артикль.
11. Займенник (загальні відомості). Особові, присвійні, вказівні займенники. Неозначені займенники *some, any* і заперечний займенник *no*. Кількісні займенники *many, much, few*. Неозначено-особовий займенник *one*. Три функції *one*. Підсилювальні і зворотні займенники.
12. Прикметник. Прислівник. Ступені порівняння.
13. Числівник. Кількісні та порядкові числівники. Дріб. Читання формул, хронологічних дат, позначень часу.
14. Граматичні особливості перекладу (артикль, іменник, прикметник, числівник, займенник, дієслово, прислівник, прийменник, сполучник). Конструкції типу *the more, the better, there+be*.
15. Синтаксичні особливості перекладу: багатозначність, конверсія, синонімія, неологізми, «фальшиві друзі перекладача», британський та американський варіанти англійської мови, термін, уживані вирази та службові слова, іншомовні запозичені, абрєвіатури, умовні позначення, власні назви, англійська система мір та ваги і т.п.).
16. Жанрові особливості перекладу.
17. Найуживаніші суфікси, префікси англійської мови науково-технічної літератури та їх значення. Основні суфікси іменників, прикметників, дієслів, прислівників.

ГРАМАТИЧНИЙ МІНІМУМ З НІМЕЦЬКОЇ МОВИ ПЕРЕДБАЧАЄ ЗНАННЯ ТАКИХ ТЕМ:

1. Часові форми дієслова. Дієслова з віддільними та невіддільними префіксами. Дієслівне керування.
2. Пасив. Модальні дієслова з інфінітив пасив. Відмінювання іменників. Прийменники з давальним відмінком. Прийменники із знахідним відмінком.
3. Залежний інфінітив. Інфінітивні групи як члени речення. Множина іменників. Прийменники з давальним відмінком та знахідним відмінками.
4. Дієприкметник. Означення, виражене дієприкметником I і II. Дієприкметник I чи zu як означення.
5. Відокремлені дієприкметникові звороти. Прийменник з родовим відмінком. Результативний пасив.
6. Підрядні речення. Речення з підрядними означальними. Відмінювання відносних займенників.

7. Додаткові підрядні речення. Речення з підрядними причини. Введення логічних зв'язків.
8. Інфінітивні групи. Речення з підрядними мети і способу дії.
9. Речення з підрядними умовними.
10. Розділовий родовий відмінок.
11. Займенникові прислівники.
12. Звороти можливості та повинності. Конструкції *haben + zu + infinitiv* та *sein + zu + infinitiv*.
13. Парні сполучники.
14. Конструкція *sich lassen + infinitiv*. Сполучення знахідного відмінку з інфінітивом.
15. Вказівні займенники у функції заміни іменників.
16. Речення з підрядними часу та мети. Подвійні прийменники та прийменники з підсиленням.
17. Спосіб вираження відношення до висловлювання. Модальні дієслова, складні форми модальних дієслів.
18. Спосіб вираження зв'язку з попереднім та наступним висловлюванням. Кон'юнктив в самостійних реченнях.
19. Кон'юнктив в умовних реченнях. Допустимі речення. Модальні дієслова у значенні речення.
20. Лексичні, граматичні та синтаксичні особливості перекладу науково-технічної літератури.

ГРАМАТИЧНИЙ МІНІМУМ З ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ ПЕРЕДБАЧАЄ ЗНАННЯ ТАКИХ ТЕМ:

1. Іменник. Особливості французьких іменників. Рід. Число. Зчислювальні і незчислювальні іменники.
2. Прикметник. Особливості французьких прикметників. Конструкції, що замінюють прикметники. Рід. Число. Ступені порівняння. Місце прикметника-епітета у реченні.
3. Артикль. Вживання. Означений і неозначений артикль. Частковий (партитивний) артикль. Відсутність артикля. Деякі додаткові відомості.
4. Займенник і займенникові детермінативи. Особливості французьких займенників. Форми особових займенників. Неозначено-особовий займенники «on» (on parle) та «il» (il gele). Конструкція *il y a | y a-t-il...?* Займенник у ролі додатка. Нейтральне «le». Місце двох службових займенників-додатків «en», «у». Самостійні особові займенники. Відносні займенники, форми, вживання.
5. Дієслово. Розподіл дієслів на групи. Допоміжні дієслова. Модальні дієслова *pouvoir, vouloir*. Система часів та способів французького дієслова. Безособові форми дієслова. Відмінювання. Вживання допоміжних дієслів. Утворення, значення та вживання часів системи *l'indicatif*. Складні часи. Узгодження часів дійсного способу. Умовний спосіб *subjonctif*. Наказовий спосіб.
6. Прислівник. Ступені порівняння. Прислівники кількості та інтенсивності, часу та місця. Місце прислівника. Погодження, заперечення, обмеження. «Ne» експлетивне.
7. Прийменник. Особливості французького прийменника. Місце прийменника в реченні.

8. Типи речень. Головні та другорядні члени речення. Порядок слів. Узгодження підмета та присудка.

9. Просте речення. Звороти «*c'est ... qui*», «*c'est ... que*». Конструкція *c'est+mot interrogatif*.

Засоби виділення членів простого речення. Сегментовані конструкції. Неповні речення. Окличне речення.

10. Пряме і непряме запитання. Загальне запитання. Запитання до одного із членів речення.

11. Складне речення. Складносурядні речення (сполучникові та безсполучникові з'єднання). Види підрядних речень. Підрядні і підметникові речення. Підрядне речення-атрибут.

12. Умовна фраза.

13. Порядок слів у підрядних реченнях.

14. *Infinitif, gerondif, participe* у підрядних реченнях.

15. Деякі особливості французької пунктуації.

16. Граматичні особливості перекладу.

17. Лексичні особливості перекладу.

Лексичний мінімум

Лексичний мінімум має складати не менш ніж 2500 слів і словосполучень, включаючи загальнонаукову і спеціальну лексику.

У цей мінімум входить загальнонавчана термінологічна лексика за фахом, а також потенційний словник, який має бути сформований у процесі навчання у вищому навчальному закладі й який складається з: інтернаціональних слів, подібних за виразом і таких, що збігаються за змістом в українській та англійській мовах; відтворюваних похідних і складних слів, створених із знайомих морфем на основі вивчених словотворчих моделей.

Для роботи з літературою з фаху вступник також повинен знати найбільш уживані фразеологізми, скорочення і позначки, прийняті в цій літературі.

2. СТРУКТУРА ЕКЗАМЕНУ

1. Виконання лексико-граматичного тесту, що забезпечує можливість оцінювання знання лексики, термінології, граматики в межах лексико-термінологічних сполучень і тексту. Час виконання – 1 год. Оцінюється – 40 балів.

2. Читання та письмовий переклад зі словником оригінального тексту з фаху. Темп читання не менш ніж 400 друкованих знаків за хвилину. Обсяг тексту – 900 друкованих знаків. Час виконання – 30 хв. Оцінюється – 30 балів.

3. Бесіда іноземною мовою згідно з тематикою, передбаченою програмою (20- 25 речень). Час виконання – 15 хв. Оцінюється – 30 балів.

3. ЗМІСТ ВСТУПНОГО ІСПИТУ

Вступне випробування з іноземної мови для вступників на освітньо-наукову програму підготовки доктора філософії передбачає декілька частин і містить низку завдань різних рівнів складності, спрямованих на перевірку рівня сформованості мовленнєвої та мовної компетентностей.

Частина I. Мовленнєва компетентність

Блок 1. Письмо.

Тестові лексико-граматичні завдання, що пропонуються вступникам на освітньо-наукову програму підготовки доктора філософії і охоплюють знання лексики, термінології, граматики в межах лексико-термінологічних сполучень і тексту. (Оцінюється – 40 балів)

Блок 2. Читання та письмовий переклад.

Читання та письмовий переклад зі словником оригінального тексту з фаху. Темп читання не менш ніж 400 друкованих знаків за хвилину. Обсяг тексту – 900 друкованих знаків. Час виконання – 30 хв. Оцінюється – 30 балів.

Частина II. Мовна компетентність

Блок 3. Бесіда.

Метою бесіди є перевірка рівня сформованості вмінь монологічного та діалогічного мовлення з урахуванням перевірки рівня сформованості лексичної та граматичної компетентностей, а саме здатність конструювати граматично правильні форми, використовуючи лексичні одиниці, які відповідають ситуації спілкування.

Бесіда іноземною мовою згідно з тематикою, передбаченою програмою:

- Моя спеціальність
- Науково-дослідна робота здобувача вищої освіти
- На науковій конференції
- Відомі вчені та діячі культури України
- Роль іноземних мов у науково-дослідній роботі
- Використання ресурсів мережі «Інтернет» у науково-дослідній роботі: веб-сторінок, тематичних форумів, веб-чатів, скайп-конференцій, електронного листування і сайтів соціальних мереж.
- Професійна етика науковця
- Професійні перспективи фахівця. (Оцінюється – 30 балів).

Рекомендовані запитання для співбесіди:

1. Яка тема Вашого майбутнього дисертаційного дослідження?
2. Чим зумовлений вибір теми Вашого майбутнього дисертаційного дослідження?
3. Який напрям Вашого майбутнього дисертаційного дослідження?
4. Чи маєте Ви публікації у фахових виданнях? Назвіть їх.
5. Чи брали Ви участь у науково-дослідній роботі до вступу на освітньо-наукову програму підготовки доктора філософії?
6. У яких науково-практичних конференціях Ви брали участь?
7. Яка тема Вашої магістерської роботи?
8. Хто Ваш майбутній науковий керівник?
9. У якій установі (організації) Ви працюєте? Яку посаду займаєте?
10. Що входить до Ваших посадових обов'язків?

4. ФОРМИ КОНТРОЛЮ

1. Перевірка виконання письмового лексико-граматичного тесту, що охоплює знання лексики, термінології, граматики в межах лексико-термінологічних сполучень і тексту.
2. Перевірка умінь читати та письмово перекладати зі словником оригінального тексту з фаху.
3. Усний контроль мовленнєвих умінь вступників на основі співбесіди іноземною мовою за тематикою, передбаченою цією програмою.

5. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Знання кожного окремого вступника на освітньо-наукову програму підготовки доктора філософії оцінюються за сумою балів трьох питань екзаменаційного білета.

Оцінка відмінно (90-100 балів): виконання лексико-граматичного тесту

- без помилок, допускаються незначні неточності (max 40 балів);
- правильне розуміння іншомовного тексту з фаху і його письмовий переклад (max 30 балів);
- представлення усного повідомлення на одну з вивчених тем (20-25 речень) у природному розмовному темпі (допускаються недоліки вимови та лексико-граматичні помилки, які не повинні впливати на розуміння змісту повідомлення); спроможність вести бесіду в межах програмної тематики (max 30 балів).

Оцінка добре (71-89 балів):

- виконання лексико-граматичного тесту з мінімальною кількістю помилок (max 40 балів);
- розуміння та переклад іншомовного тексту з фаху з незначними помилками (max 26 балів);
- представлення усного повідомлення на одну з вивчених тем (15-19 речень) у середньому темпі (недоліки вимови та лексико-граматичні помилки не повинні впливати на розуміння загального змісту повідомлення); адекватна реакція на запитання викладача за темою повідомлення (max 23 балів).

Оцінка задовільно (50-70 балів):

- виконання лексико-граматичного тесту із значною кількістю помилок (max 30 балів); недостатнє розуміння та неточний переклад іншомовного тексту з фаху (max 24 бали);
- представлення усного повідомлення на одну з вивчених тем (не менше 14 речень) у повільному темпі (присутність суттєвих помилок у вимові, лексиці та граматиці) (max 16 бали).

Оцінка незадовільно (0-49 балів):

- виставляється в разі невиконання вимог до рівня знань, який відповідає оцінці задовільно: виконання лексико-граматичного тесту (max 20 балів); читання та переклад зі словником оригінального фахового тексту (max. 15 балів);
- представлення усного повідомлення на одну з вивчених тем (max. 14 балів).

Оцінювання знань вступників до аспірантури за результатами вступного іспиту з іноземної мови здійснюється членами комісії на основі отриманих відповідей на питання білетів. Оцінювання відбувається за п'ятибальною шкалою. Відповіді вступників оцінюються окремо за кожним питанням усіма членами комісії. Потім визначається середня оцінка за результатами усіх питань та виставлених оцінок усіма членами комісії. При виникненні дискусій, спорів щодо оцінки вирішальне слово має голова екзаменаційної комісії.

6. ЗРАЗОК ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНОГО ТЕСТУ

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

ТЕСТ

з англійської мови

для здобувачів ступеня доктора філософії

Розглянуто на засіданні кафедри

Протокол № від _____ 2017 р.

1. Read the text and do the following tasks below it

Keep the calf healthy

Ringworm is probably the most common ailment of young calves. It is a parasites which affects the top layer of skin, causing circular bare spots on the hide that are covered with crusts. Treatment consists of scrubbing the affected parts with a stiff brush until the scurf is removed. When this is done a strong solution of tincture of iodine should be applied. Three or four treatments will usually clear up the condition. A mixture of one part of tincture of iodine and three parts of glycerin is also good for treating ring-worms. It sticks better than tincture of iodine alone and is not so apt to flow over the skin area where it is not needed. (1-8).

Pneumonia is common among calves especially during the fall and early spring months. The symptoms are coughing, listlessness, rapid and laboured breathing, fever. Death may result in a few hours, or a few days.

Lice can do considerable damage among a group of calves. They cause excessive rubbing and a ragged appearance of the calf due to the loss of hair. The calf also becomes thin and unthrifty. Clean premises are the first step in lice prevention. If the calf is infested with lice, washing the calf and then wetting him with a diluted dip solution is quite effective. Two

or three treatments at weekly intervals will be necessary. Kerosene emulsion is probably better for treating badly infested calves. (9-17)

Scours is of two types, that resulting from indigestion and the infectious type. The former is usually caused by overfeeding, irregular amounts of feed, partially spoiled feed, and filth either in the feed or feeding utensils. To overcome the trouble, first remove the cause, then cut back slightly on the feed and be careful of the temperature of the milk and water if the is hand-fed. (18-22)

Foul foot (foot rot) is usually at its worst in wet, muddy lots. It begins as an inflammation of the foot starting between the toes. It may affect one or more feet. Swelling and redness are noted around the hoof head and in advanced stages the swelling spreads from the foot to the knee. The animal is very lame and displays signs of extreme pain. Unless treated the animal may die, or lose a foot. Treatment is very simple and consists of cleaning up the foot, especially between the toes, and applying a solution of formaldehyde and glycerin (half and half). Daily treatments for two or three days usually suffice. (23-30)

I. Mark the sentences T (true) or F (false), according to the information in the text.

1. Ringworm affects the top layer of skin. ()
2. Ten treatments will usually clear up the condition of calves with ringworms. ()
3. A mixture of three parts of iodine and two parts of glycerin is good for treating ringworms. ()
4. The symptoms of pneumonia are listlessness, fever, coughing. ()
5. Calves with lice are thin and unthrifty. ()
6. Two or three treatments at monthly intervals will be necessary for treating lice. ()
7. To overcome the scours be careful of the temperature of the milk and water.
8. Foul foot begins as an inflammation of the knee. ()
9. The animal with foul foot is very lame. ()
10. Daily treatments for ten days usually help to recover. ().

II. Answer the following questions

1. (1-8) What does ringworm affect?
-

2. How many treatments will clear up the condition?

3. Why is a mixture of iodine and glycerin better than tincture of iodine alone?

4. (9- 17) In what seasons is pneumonia common?

5. What is the first step in lice prevention?

6. What kind of emulsion is better for treating infested calves?

7. (18-22) May overfeeding result scours?

8. What is the first step to overcome scours?

9. (23- 30) Where does the inflammation of the foot begin?

10. What does the treatment of foul foot consist of ?

III. Fill in the proper words to complete the text. Underline sentences with modal verbs.

Nutritional diseases of animals

starvation vitamins protein fed feeding

origin resistance animals lactating laying

Farm (1)_____ are subject to a number of nutritional deficiencies which cut down production, and may even reduce the animal's (2) _____ to infections. Actual (3)_____ may result from too small a ration, or the lack of certain mineral elements and (4)_____in the feed, or from the poor quality of the protein. The (5)_____ ration varies accordingly to the kind of animal, its sex, and its function: young growing animals, pregnant and (6)_____females, and (7)_____ hens, require a higher percentage than the others. In poultry (8)_____ and in swine feeding the kind of protein used is especially important. For the best results with these animals, proteins from several sources should be (9)_____, and at least part of these protein feeds should be of animal (10)_____, such as skim milk, whey, buttermilk, meat scrap, or fish meal.

IV. Put the verbs into the correct form, Present Perfect or Past Indefinite.

Examples: I *have lost* (lose) my key. I can't find it anywhere.

Did you see (you /see) the film on television last night?

1. Jill _____ (buy) a new car two weeks ago.
2. His hair is very short. He _____(have) a haircut.
3. Last night I _____ (arrive) home at 12 o'clock.
4. My bicycle is not here anymore. Somebody _____ (take) it.
5. When _____ (you / give up) smoking?
6. The car looks clean. _____ (you / wash) it?
7. Mr. Greaves _____ (retire) from his job two years ago.
8. I _____ (not/play) golf when I _____ (be) on holiday last summer.
9. Mr. Clark _____(work) in a bank for 15 years. Then he gave it up.
10. The weather _____ (be) very nice recently, don't you think?

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

ТЕСТ

з німецької мови
для здобувачів ступеня доктора філософії

Розглянуто на засіданні кафедри

Протокол № _____ від _____ 2017 р.

I. Lesen Sie den Text

Wärme und Kälte

Frühling, Sommer, Herbst und Winter: überall in Deutschland sind die Unterschiede zwischen den Jahreszeiten groß. Dabei hat die Sonne einen starken Einfluss.

Am 21. Juni ist in Deutschland der längste Tag des Jahres. Dann beginnt der Sommer. In Köln geht an diesem Tag die Sonne ungefähr um 4.10 Uhr auf und um 20.40 Uhr unter. Wenn der Himmel wolkenlos ist, dann wird es warm, manchmal sehr warm. Das Thermometer zeigt 25 bis 30 Grad Celsius im Schatten. In Deutschland ist der Juli der wärmste Monat.

Am 21. Dezember beginnt der Winter. Dann ist der Tag am kürzesten. In Köln geht die Sonne um 8.20 Uhr auf und um 16.20 Uhr unter. In Deutschland sind die kältesten Monate der Januar und der Februar. Dann gibt es Tage mit Temperaturen von -15 bis -20° C.

In einer Wetterstation misst man jeden Tag morgens, mittags und abends die Temperatur der Luft. Nachts wird nicht gemessen, dafür rechnet man die Abendtemperatur doppelt. Aus diesen Messwerten rechnet man die mittlere Tagestemperatur aus. Aus den Tagestemperaturen rechnet man die mittlere Monatstemperatur aus. Das Jahresmittel ist der Durchschnitt der Monatstemperaturen.

Die wärmsten Gebiete Deutschlands, im Sommer wie im Winter, sind die Täler des Rheins und seiner drei größten Nebenflüsse. Diese Täler liegen im Schutz der Mittelgebirge. Den Wärmerekord Deutschlands hat das Oberrheinische Tiefland, etwa zwischen Freiburg und Mainz, mit einem Jahresmittel von 10° C. Außerdem gibt es am Nordrand des Deutschen

Mittelgebirges einige Wärmeinseln: im Münsterland zwischen Rhein und Ems, im Wesertal sowie kleine Wärmeinseln bei Hannover, bei Braunschweig, im Elbtal und bei Leipzig.

In der Mitte und im Süden Deutschlands liegen einige Kälteinseln. Die Bayerischen Alpen und die höchsten Gebiete der Deutschen Mittelgebirge sind die kältesten Gebiete. Den Kälterekord in Deutschland hat die Zugspitze mit einer Jahresmitte von -5°C .

Im allgemeinen ist es im Sommer an der Küste Norddeutschlands 1-2 Grad kühler als im Landesinneren. Das Wasser der Nord- und Ostsee ist im Sommer etwas kühler als das Land.

Daher weht der Seewind im Sommer oft etwas kühlere Luft auf das Land. Im Winter ist das Meer oft ein paar Grad wärmer als das Land. Dann ist es an der Küste nicht ganz so kalt wie im Landesinnern.

II. Markieren Sie mit R (richtig) oder F (falsch) die folgenden Aussagen nach dem Textinhalt

1. Die Unterschiede zwischen den Jahreszeiten sind im Deutschland nicht groß. ()
2. Im Deutschland ist der Juli der wärmste Monat. ()
3. Dezember ist der kälteste Monat überall im Deutschland. ()
4. Am wärmsten im Deutschland ist es im Schleswig-Holstein. ()
5. Das kälteste Gebiet ist die Insel Pöhl. ()
6. Der Kälterekord gehört der Zugspitze. ()
7. Eine Wetterstation misst die Lufttemperatur einmal pro Woche. ()
8. An der Ostseeküste ist es im Sommer nicht so warm als im Landesinnern. ()
9. Der Seewind im Sommer weht sehr warme Luft. ()
10. Die mittlere Monatstemperatur rechnet man aus den Tagestemperaturen. ()

III. Beantworten Sie die Fragen

1. Gibt es Unterschiede zwischen Jahreszeiten im Deutschland?

2. Wann beginnt der Sommer im Deutschland?

3. Welcher Monat ist der wärmste?

4. Wie tief können die Temperaturen im Winter sein?

5. Wie oft misst man die Lufttemperatur in einer Wetterstation?

6. Wie wird die mittlere Monatstemperatur ausgerechnet?

7. Was kalkuliert man die Jahresmitteltemperatur?

8. Welchem Gebiet gehört der Wärmerekord?

9. Wo sind die kältesten Gebiete?

10. Wie ist das Klima and der Nordsee im Sommer?

IV. Ergänzen Sie den Text durch fehlende Wörter

Wärme und Kälte

Frühling, Sommer, Herbst und Winter: überall in Deutschland sind die Unterschiede zwischen den Jahreszeiten groß. Dabei hat die Sonne einen starken _____ . Am 21. Juni ist in Deutschland der längste Tag des Jahres. Dann beginnt der Sommer. In Köln _____ an diesem Tag die Sonne ungefähr um 4.10 Uhr _____ und um 20.40 Uhr _____ . Wenn der Himmel _____ ist, dann wird es warm, manchmal sehr warm. Das _____ zeigt 25 bis 30 Grad _____ im _____ . In Deutschland ist der Juli der wärmste Monat.

Am 21. Dezember beginnt der Winter. Dann ist der Tag am kürzesten. In Köln geht die Sonne um 8.20 Uhr auf und um 16.20 Uhr unter. In Deutschland sind die kältesten Monate der Januar und der Februar. Dann gibt es Tage mit _____ von -15 bis -20 °C. In einer Wetterstation _____ man jeden Tag morgens, mittags und abends die Temperatur der Luft.

V. Ergänzen Sie die Sätze mit den passenden Verbformen

abnehmen, untersuchen, sich vorbereiten, anrufen, besuchen, fahren, einpacken, warten, bleiben, kommen

1. Die kleine Heike gestern mit ihrer Schwester nach Bonn
2. Am nächsten Wochenende wir unsere Freunde in Dresden
3. Der Tierarzt die kranken Tiere immer aufmerksam.
4. Bald muss er abfahren. Er seinen Koffer schon früher
5. Mein Chef mich heute Morgen schon um 6:00 Uhr
6. Wir zu Hause, weil das Wetter gestern schlecht war.
7. Ich kann nicht so schnell laufen. Sie bitte!
8. Wir haben keine Zeit Fußball zu spielen, denn wir müssen auf einen Test
9. Um wie viel Uhr du gestern eigentlich nach Hause ?
10. Warum isst du keinen Kuchen? Weil ich gerade

БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

ТЕСТ

з французької мови
для здобувачів ступеня доктора філософії

Розглянуто на засіданні кафедри

Протокол № _____ від _____ 2017 р.

1. Lisez le texte

Climat de la France

Le **climat de la France** est un climat varié du fait de sa position à l'extrême ouest du continent où se mêlent les influences climatiques de l'Atlantique, de la Méditerranée et du continent eurasiatique d'une part, mais aussi du fait de la **France d'outre-mer** qui s'étend des zones équatoriales au continent antarctique d'autre part.

La France métropolitaine est située dans la zone *tempérée*. Comme la majeure partie de l'*Europe*, la France est ouverte sur l'*Océan Atlantique* à l'ouest et bénéficie de vents dominants maritimes, garants d'hivers modérés, d'étés plutôt tempérés. Un anticyclone, dit «de blocage», centré sur le nord de l'Europe, peut induire un flux continental plus durable et glacial en hiver. Des masses d'air sahariennes parviennent à remonter jusqu'à la France.

Cette prédominance des flux océaniques, plus que le *Gulf Stream*, explique la douceur et la modération du climat français. La faible altitude de l'ouest du pays permet la libre circulation des perturbations atlantiques. Les régions bordant la Méditerranée, plus «abritées» du flux océanique par les massifs montagneux. La position en latitude «tempérée» provoque la dominance du flux d'ouest avec l'alternance entre les masses d'air provenant de tous horizons. Le chaud et le frais ou le doux et le froid suivant la saison, plus ou moins humide selon que le flux est issu d'un espace maritime ou du continent.

En plaine, la France bénéficie d'une température moyenne annuelle élevée pour la latitude, comprise entre 9,5°C dans le nord-est et 15,5°C sur la côte méditerranéenne. Le relief est déterminant dans la répartition des zones climatiques : les montagnes constituent

souvent une séparation nette tandis que le climat varie peu sur plusieurs centaines de kilomètres dans les régions faiblement accidentées. La majeure partie des plaines françaises sont situées dans le domaine océanique. Il est possible de détailler à un niveau plus fin et de distinguer les nuances climatiques suivantes :

– Le *climat océanique* au sens strict qui est très marqué à l'ouest, il s'étend de la Flandre au Pays Basque, sur une bande côtière de quelques dizaines de kilomètres, plus étroite au nord et au sud, plus large en Bretagne qui est concernée en quasi-totalité par ce climat.

– Nous pouvons distinguer un climat *semi-océanique* de plaine parfois appelé «*parisien*» au nord (le Maine, le bassin parisien, le Nord-pas de Calais, la Lorraine), un climat «*aquitain*» (le bassin éponyme) au sud plus doux et un climat «*mi-océanique mi-continentale d'abri*» (Alsace, plaines de Saône ou du moyen-Rhône, plaines dauphinoises, auvergnates ou savoyardes...) aux caractéristiques encore plus modifiées par le voisinage des massifs montagneux. Le *climat continental* soit souvent mentionné pour le climat français, avec une température moyenne de janvier en plaine partout supérieure à 0°C.

– Du fait de la disposition des masses d'air, particulièrement en été, et des bordures montagneuses qui l'isolent quelque peu du reste du territoire, le sud-est connaît un *climat méditerranéen*.

– On peut ajouter à ces trois tendances le *climat montagnard*, présent principalement en altitude dans les *Alpes*, les *Pyénées*, mais aussi dans le *Massif central*, les *Vosges*, le *Jura* et la montagne corse.

II. Trouvez la bonne reponse. Les affirmations 1-10 sont-ils vraies (V) ou fausses (F)?

1. Le climat de la France est varié. ()
2. l'Atlantique, la Méditerranée ne font pas les influences climatiques. ()
3. La France métropolitaine est située dans la zone tempérée. ()
4. La France est ouverte sur la Méditerranée à l'ouest. ()
5. Les flux océaniques explique la douceur du climat français. ()
6. La position en latitude «tempérée» provoque la dominance du flux d'ouest. ()
7. En plaine, la France bénéficie d'une température basse annuelle. ()
8. La majeure partie des plaines françaises sont situées au nord. ()
9. Le climat océanique s'étend au sud. ()
10. Le sud-est connaît un climat méditerranéen. ()

III. Répondez aux questions

2. Quel est le climat de la France?

2. Est-ce vrai que La France métropolitaine a le même climat que la France d'outre-mer ?

3. Quels influences climatiques font des flux océaniques?

4. Comment sont les régions bordant la Méditerranée?

5. Le climat océanique, ou est-il très marqué?

6. Comment on nomme le climat semi-océanique de plaine?

7. Pourquoi existe-il le climat montagnard en France?

8. Comment s'appelle le climat de la Méditerranée?

9. Le Massif central en France est constitué des plaines ou des montagnes?

10. Comment s'appelle le climat du moyen-Rhône?

IV. Complétez le texte avec les mots convenables

Climat de la France

Le **climat de la France** est un climat _____ du fait de sa position à l'extrême ouest du continent où se mêlent _____ climatiques de l'Atlantique, de la Méditerranée et du continent eurasiatique d'une part, mais aussi du fait de la **France d'outre-mer** qui s'étend des zones _____ au continent antarctique d'autre part. *La France*

métropolitaine est située dans _____ *tempérée*. Comme la majeure partie de l'*Europe*, la France est _____ sur l'*Océan Atlantique* à l'ouest et bénéficie _____ dominants maritimes, garants d'hivers modérés, d'étés plutôt tempérés. Un anticyclone, dit _____, centré sur _____ de l'Europe, peut induire un flux continental plus durable et glacial en hiver. Des masses d'air sahariennes parviennent à remonter jusqu'à la France.

Le **climat océanique** au sens strict qui est très marqué à _____, il s'étend de la Flandre _____, sur une bande côtière de quelques dizaines de _____, plus étroite au nord et au sud, plus large en Bretagne qui est concernée en quasi-totalité par ce climat. Le **climat continental** soit souvent mentionné pour le climat français, avec _____ moyenne de janvier en plaine partout supérieure à 0°C. Du fait de la disposition des masses d'air, particulièrement _____, et des bordures montagneuses qui l'isolent quelque peu du reste du _____, le sud-est connaît un **climat méditerranéen**. On peut ajouter à ces trois tendances le **climat montagnard**, présent principalement en altitude dans les *Alpes*, les *Pyrénées*, mais aussi dans le *Massif central*, les *Vosges*, le *Jura* et _____ corse.

V. Complétez les phrases avec les verbes manquants

devoir, être, faire, arriver, manger, aller, venir, parler, pouvoir, aider, avoir mal, partir, aimer.

1. Les hommes manger pour vivre. (*devoir*)
2. Ce matin, il levé à 7 h. (*être*)
3. Quand je suis à Nice, il beau. (*arriver, faire*)
4. Tu a mangé à midi? Non, je (*manger*)
5. Salut, je au cinéma. Tuavec moi? (*aller, venir*)
6. Vous pour l'inscription pour le cours d'informatique ? Et nous, l'inscription pour le cours des Lettres. (*venir*)
7. Vous parlez mal. -vous sens fautes! (*parler*)
8. Si tu aux dents, alors vite chez le dentiste! (*avoir mal*)
9. Demain je chez ma cousine. (*partir*)
10. Aimez-vous la musique? Moi et mon mari, nous la musique moderne. (*aimer*)

7. ЛІТЕРАТУРА

Англійська мова

1. Борщовецька В.Д. Англійська мова: Навч. Посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 154с.
2. Борщовецька В.Д. Ділова англійська мова для студентів економічних спеціальностей вищих навчальних закладів {навчальний посібник}/Уклад. Борщовецька В.Д. – К.: Ленвіт, 2010. – 135 с.
3. Ільченко О.М. Англійська для науковців. The Language for Science: підруч./ О.М.Ільченко [2-е вид.] – К.: Наукова думка, 2010. – 288с.
4. Learn to Read Science. Курс англійського язика для аспірантов: Учебное пособие/Руков. Н.И. шахова. – 3-е изд. – М.: Флинта: Наука, 2003. – 360 с.

Німецька мова

1. Бичко Г., Кудіна О. Українсько-німецький розмовник.– К.:Освіта,1998.
2. Басанець З.О., Бублик В.Н. Новий німецько-український та українсько-німецький словник. – Київ: А.С.К. – 2002.
3. Баева Г.А. Морфология современного немецкого языка в комментариях и упражнениях / Г.А. Баева, В.П. Земскова, С.Т. Нефедов. – СПб: Изд-во СПбГУ, 1997. – 216с.
4. Євгененко Д.А., Білоус О.М., Гуменюк О.О, Зеленко Т.Д. Практична граматики німецької мови. – Вінниця, 2004.
5. Крылова Н.И. Деловой немецкий язык. Коммерция: учеб.пособ. / Н.И. Крылова. – М.: Знание, 1992. – 154с.
6. Лебедев В.В. Знакомьтесь: Германия: учеб.пособ. / В.В. Лебедев. – М.: Высшая школа, 1998. – 287с.
7. Schmitt D. Lehr-und Ubungsbuch der deutschen Grammatik. – Kiew: Metodika, 2002.
8. Em Neu - Ubungsgrammatik. Max Hueber Verlag, 2000.
9. Duden Grammatik der deutschen Gegenwartssprache/ hrsg. u. bearb. Von Gunther Drosdowski in Zusammenarbeit mit Peter Eisenberg..[Autoren: Peter Eisenberg...]
10. Aufderstra.e H. Delfin: Lehrwerkfur DeutschalsFremdsprache / Aufderstrae H., Muller J., Storz T. – Ismaning.: Huber Verlag, 2001.

Французька мова

1. Комірна Є.В., Самойлова О.П. Manuel de français: premiere année. – К.: Ірпінь, Перун, 2007. – 488 с.
2. Курс французької мови: Підручник для студентів вищих навчальних закладів. – 3-те авторське видання, виправлене. – К., 2007 – 383 с.
3. Лисенко О.М. Посібник з граматики французької мови: Підручник для студентів вищих навчальних закладів. –К., 2008 – 232 с.
4. Grégoire M., Thiévenaz Grammaire progressif de français avec 600 exercices. – Nouvelle édition. CLE international, Paris, 2003.
5. Sylvie Poisson-Quinton, Michele Maheo - le Coadic, Anne Vergne – Sirieys FESTIVAL 1: Methode de francais. – France, 2009 – 159 p.

6. Sylvie Poisson- Quinton, Michele Maheo - le Coadic, Anne Vergne – Sirieys
FESTIVAL 2: Methode de francais. – Italie, 2009 – 175 p.

Інформаційні ресурси

1. National Geographic Learning [Електронний ресурс] /MyELT/ Режим доступу: <https://myelt.heinle.com/ilrn/authentication/signIn.do?inst=MYELT>
2. National Geographic Learning [Електронний ресурс] /MyNGConnect/Режим доступу: <http://www.myngconnect.com/login/chooseMainUI.spr;jsessionid=BB2D30A816>
3. British Council [Електронний ресурс] /Take an Exam/Режим доступу:<http://www.britishcouncil.org/exam>
4. Merriam-Webster Online: Dictionary and Thesaurus[Електронний ресурс] /Dictionary/Режим доступу:<http://www.merriam-webster.com/>
5. Instant Grammar Checker [Електронний ресурс] /Grammarly/Режим доступу:http://www.grammarly.com/?q=grammar&utm_source=google&utm_medium=srch&utm_campaign
6. English Page [Електронний ресурс] /Online English Grammar Book/Режим доступу:<http://www.englishpage.com/grammar/>
7. English Tests:TestyourEnglish[Електронний ресурс] / TestyourEnglish/Режим доступу:<http://www.ego4u.com/en/cram-up/tests>
8. Мультитран [Електронний ресурс] /Електронний словник онлайн /Режим доступу: <http://www.multitran.ru/c/m.exe?a=1&SHL=2>

**Борщовецька Валентина Дмитрівна
Шмирова Ольга Володимирівна
Будугай Ольга Дмитрівна
Боньковський Олександр Антонович**

Навчальне видання

Програма вступного екзамену з іноземної мови (англійська, німецька, французька)
на здобуття ступеня доктора філософії

Підписано до друку Формат 60 X 84/16. Ум. друк. арк. 0,5
Оперативна поліграфія. Зам. № . Тираж прим.
БНАУ, 09100, м. Біла Церква, Соборна площа